

[Jens Sørensen (Smørum).]

skulde optages en Bestemmelse om, at en Sag kan forlanges undergivet to Behandlinger, naar Formanden eller et vist Antal af Raadets Medlemmer forlanger det. Det maa ligge i alle Parters Interesse at faa Tid og Lejlighed til at faa en Sag saa grundigt og alsidigt belyst som muligt, forinden den endelige Afgørelse træffes.

I § 10 gives der nærmere Regler om Affattelse af en Vedtægt for Styrelsen af de sognekommunale Anliggender. For de større Kommuner paabydes Affattelse af saadanne Vedtægter, medens det overlades til de mindre Kommuner selv at tage Bestemmelse med Hensyn til, om de vil affatte saadan Vedtægt vedrørende Administrationsordningen eller ej. Jeg tror, det vilde være rigtigere, at det for alle Kommuner blev gjort til en Pligt at fastlægge deres Administrationsordning i en Vedtægt. Fasthed og Orden i den kommunale Forvaltning er nødvendig, hvad enten Kommunen er stor eller lille. Arbejdet er nemlig ogsaa i de mindre Kommuner vokset meget betydeligt, Budgetterne er blevet større, og dermed er ogsaa Ansvaret blevet større, først og fremmest for Sogneraadsformanden, men ogsaa for de enkelte Medlemmer. Desuagtet foregaar Administrationen i de mindre Kommuner mange Steder i Dag som for 30—40 Aar siden, man kører frem under den gamle Administrationsform, som maaske var god nok for en Menneskealder siden, men som ikke er tidssvarende nu. Det er derfor heller ikke underligt, at de senere Aar har bragt adskillige kommunale Krak, som har paaført Sogneraadsformændene økonomiske Ofre og Ærgrelser, bragt Kommunens Skatteydere Tab og i mange Tilfælde bragt Sorg og Ulykke og økonomisk Ruin over den, der først og fremmest er blevet gjort direkte ansvarlig for Krakket, nemlig Sogneraadsformanden. Jeg anser det, hvad jeg allerede tidligere har sagt, for en daarlig Ordning, at alt Arbejde læses over paa Sogneraadsformanden. Selv om Manden har god Evne og Villie til at gøre et godt Stykke Arbejde, bliver han ved det omfattende kommunale Arbejde, han faar, naar han tillige skal passe sin private Geschäft, meget let overbejdet. Det synes jeg man skal gøre sig klart og derfor forlange, at Administrationen tilrettelægges saaledes, at Arbejdet fordeles paa en fornuftig Maade blandt Sogneraadets Medlemmer. Kun derved faar alle Medlemmerne det nødvendige Overblik over Kommunens Anliggender, og kun derved kan de med nogenlunde Sindsro være fælles

om Ansvarret. I de større Kommuner har man for længst indset dette og indrettet sig derefter; det har man derimod ikke for mange af de mindre Kommuners Vedkommende. Jeg tror derfor, at hvis der i Indenrigsministeriet udarbejdedes et Udkast til en Normalvedtægt vedrørende den kommunale Forvaltning, og det blev gjort til en Pligt for alle Kommuner at fastlægge deres Administration derefter, vilde det betyde et stort Fremskridt, særlig for de mindre Kommuner; selvfølgelig skal det staa Sogneraadet frit for at foretage de Ændringer i saadanne Normalvedtægter, som man vil skønne formaalstjenlige efter de lokale Forhold, naar man blot holder sig indenfor Lovens Rammer.

I § 19, der omhandler Affattelsen af Budgettet, findes en ny Bestemmelse om, at den Afskrift af Budgettet, som skal indsendes og godkendes af Amtsraadet, skal være ledsaget af Oplysninger vedrørende det løbende og det foregaaende Regnskabsaar. Desuden skal Afskriften være ledsaget af Udtalelser af Sogneraadet om, hvorvidt Overslaget for det løbende Regnskabsaar skønnes at kunne holde og i benægtende Fald, hvor stort Underskud der kan berygtes, og hvorledes Sogneraadet tænker sig dette Underskud dækket. Hvis der er Sandsynlighed for, at Regnskabet slutter med Underskud, gives af Amtsraadet Bemyndigelse til forhøjet Skatteudskrivning i Kommunen til Dækning af Underskuddet. En saadan Forhøjelse kan ogsaa paabydes af Amtsraadet for det Skatteaar, for hvilket Beslutning træffes, og endelig kan Amtsraadet bestemme, at Sognekommunen skal oparbejde en Kassebeholdning i Løbet af en af Amtsraadet fastsat passende Tid. Selv om disse Bestemmelser ikke kan siges at være en Udvidelse af Sognekommunernes Selvstyre, men tværtimod maa siges at være det modsatte, tør jeg ikke benægte, at en Udvidelse af Amtsraadets Myndighed paa disse Omraader kan være nødvendig. Erfaringen viser, at visse Sognekommuner har nogen Tilhøjelighed til at budgettere for stramt, vel sagtens ud fra den prisværdige Begrundelse, at der skal spares her, med det sørgelige Resultat, at naar de kommer et Stykke ind i Regnskabsaaaret, er der ingen Penge i Kassen til Bestridelse af de nødvendige Udgifter, og saa optages der Laan, hvorved Kommunens Udgifter til Renter og Afdrag yderligere forøges. Men denne Fremgangsmaade at skaffe nødvendige Midler ved Laan i Stedet for ved Udskrivning af Skatter, som er tilstrækkelige til Afholdelse af de ordinære Udgifter,